

A Szabadság

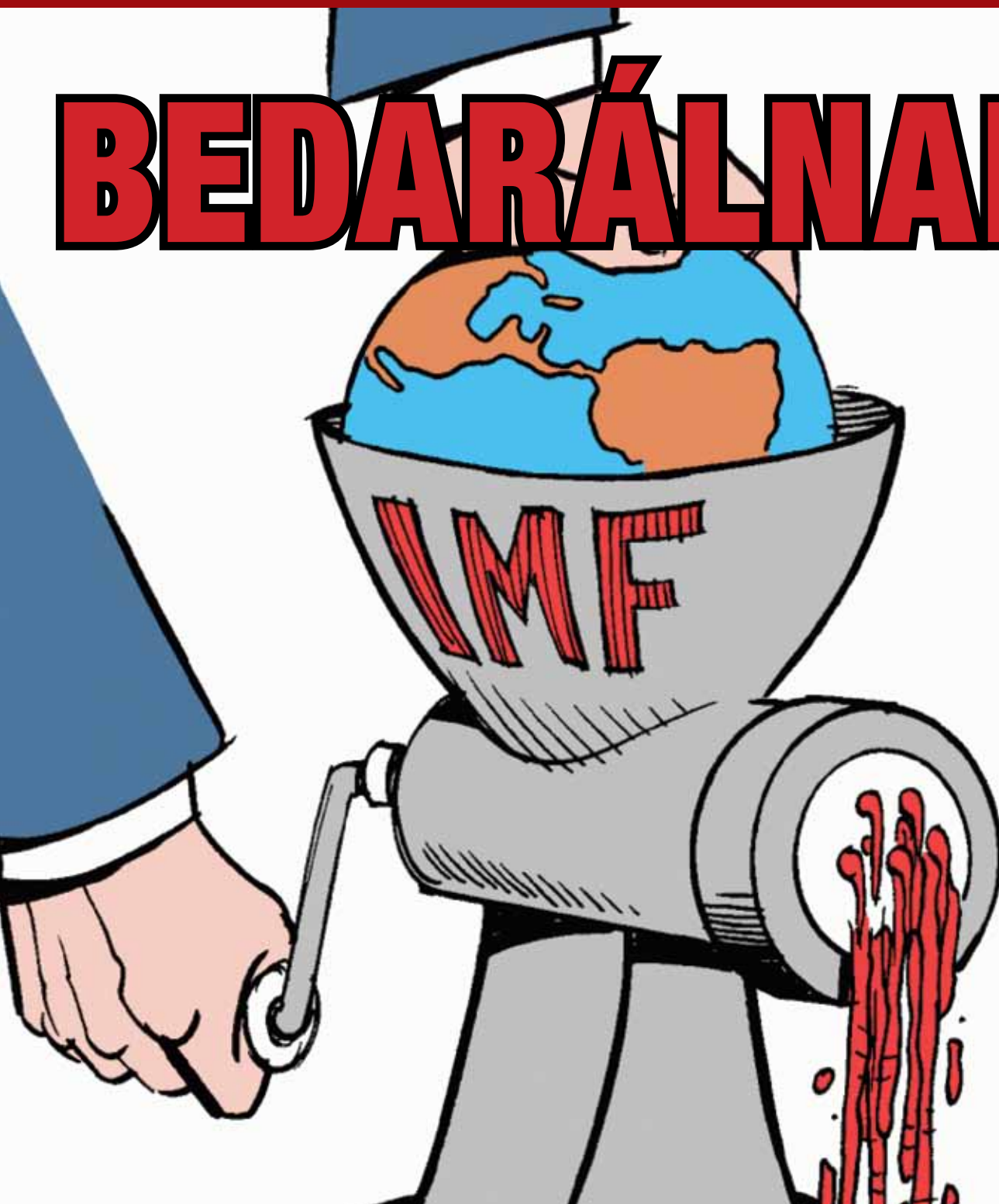
MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

BEDARÁLNAK!

**TILOS MEGÁLLNI A SAJÁT LÁBUNKON.
NE TERMELJ, NE TENYÉSSZ: VÁSÁROLJ! LEHETŐLEG HITELBŐL.
ÚGY ÖRVEND A BANK, ÚGY BÓLINT AZ IMF.**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

A NAGY JÁTÉK

Megkezdődött a nagy játék. Egyelőre még nem az Olimpia, csupán a magyar kormány és az IMF közötti játék. Tudom, most sokan felhorkannak, hogyan is lehet játéknak nevezni a „hazánk sorsáért” vívott „áldozatos küzdelmet”. De nézzük csak meg, hogy miről is van szó valójában!

Az IMF a nemzetközi tőke legnagyobb szervezete. Azért hozták létre, hogy fenntartsa a tőke, a kapitalizmus világuralmát. A tőke uralmát két dolog zavarja. Az egyik, amikor a dolgozók túl sok engedményt, azaz túl nagy fizetéseket, túl sok nyugdíjkezdvényt, túl nagy szociális kiadásokat harcolnak ki maguknak. Ez a tőkének pénzbe kerül, ezért mindent megtesz azért, hogy visszavegye ezeket az engedményeket. A másik zavaró tényező az, amikor az egyes országok tőkés köreinek saját érdekei ellentétbe kerülnek a közös érdekekkel.

MÉG MINDIG TÚL JÓL ÉLÜNK

Magyarország esetében mindkét tényező fennáll. A tőkés világ szerint minden nyomorunk ellenére még mindig túl jól élünk, és ez túl sokba kerül a tőkének. Az IMF szerint, ha ez a helyzet fennmarad, akkor a tőke csődbe megy, veszélybe kerül a kapitalizmus. A recept világos: el kell venni a dolgozók „túl jó” életét, le kell faragni a szociális kiadásokat, mindent, ami a tőkének kiadást jelent. Az egyes országok, így Magyarország kormánya is nehezen oldja meg ezt a feladatot, hiszen a saját dolgozóival kell szembenézni, és ez nem egyszerű. Az Orbán-kormány azzal kezdte a tevékenységét, hogy megadóztatta a

bankokat. Azaz tett egy olyan lépést, ami engedmény a dolgozókkal szemben.

Itt jön az IMF, amely elhitheti velünk, magyarokkal, hogy az ő, azaz a nemzetközi tőke segítségével, ilyen vagy olyan hitele nélkül nincs magyar jövő. Ha nem akarunk megdőglenni, akkor tegyük azt, amit ők mondanak. Ezt a szöveget beveszi a magyar értelmiség, sőt, sajnos, a dolgozók egy része is. A magyar kormány így óriási segítséget kap ahhoz, hogy keresztül verje a szociális kiadások csökkentését.

Az IMF, azaz a nemzetközi tőke közös érdekei szempontjából káros és veszélyes az is, amit a magyar kormány művel. Az Orbán-kormány különködött, kilógott a sorból, saját nemzeti utat hirdetett. Miért tette? Nos, azért, mert ő is tudja, hogy a külföldi tőke abszolút uralma a magyar gazdaságban nem csak a magyar dolgozókat teszi tönkre, de a magyar tőkésosztály egy részét is, a kis- és középvállalkozókat, a hozzájuk kapcsolódó értelmiségi köröket, más szóval a középosztályt is. Az Orbán-kormány úgy gondolta, hogy megszilárdítja saját belső politikai hatalmát, maga alá rendeli a médiát, a kényszernyugdíjazással leváltja a bírói kart, és általában az állami hatalom szereplőit, majd a hozzá hű embereket teszi helyükre. Úgy gondolta, hogy e hatalom birtokában a tőke nemzetközi erőinek érdekeivel szemben megvalósíthatja saját tőkés érdekeit. A tőke nemzetközi erőin a német, a francia, az amerikai tőkét tessék érteni!

Ehhez külső forrásokat is igyekeztek igénybe venni. Így született meg a keleti nyitás koncepciója. Vagyis: szerezzünk pénzt a kínaiaktól, ezzel erősítsük meg a magyar tőke pozícióit a nemzetközi tőke fő erőinek érdekeivel szemben. Ez utóbbi felemásan megy, sok ok miatt. Ez olyan bonyolult játék, ami nem megy a magyar

politikai erőnek. A keleti nyitás ugyanis úgy nem megy, hogy a kínaiak pénzét akarom megszerezni, de ugyanakkor benne vagyok az USA és az EU minden olyan csínytevésében, ami zavarja a kínaiakat. Ráadásul túl sokan akarnak beszállni a kínai üzletbe, ezért a harc már az országon, a kormányon belül is folyik. A fő ok azonban az, hogy a kínai tőke csak úgy hajlandó megsegíteni a magyar tőkét, ha nem kell ujjat húznia a német, amerikai tőkével, az IMF-fel.

AZ IMF FÜTYÜL, AZ ORBÁN-KORMÁNY TÁNCOL

Az Orbán-kormány és az IMF közötti hónapok óta tartó huzavona egy nagy színházi előadás része. Az első perctől kezdve világos volt, hogy az Orbán-kormány le fog feküdni az IMF-nek. Nem azért, mert ügyetlenek. Hanem azért, mert ők is tőkésék. A nemzetközi tőkével szemben fel lehetett volna venni a küzdelmet, de ez már a kapitalizmus, mint rendszer elleni fellépést jelentette volna. Például ehhez itthon a dolgozók felé kellett volna nyitnia. Ezt azonban nem tudta, nem merte, nem akarta megtenni. Így született meg az új munka törvénykönyve, a szocialista múlt elleni törvények és sok minden más.

Nem mindegy azonban, hogy az Orbán-kormány hogyan fekszik le. Az IMF azt tette lehetővé, hogy az Orbán-kormány ebbe lehetőleg ne bukjon bele. Lassan mindenki elhiszi, hogy az IMF nélkül nem megy semmi. Ezt hirdeti az MSZP, a DK, az LMP, ezt sugallják az értelmiségi körök. Még a szakszervezetek vezetése is beállt ebbe a sorba. Emlékezzünk arra, hogy néhány hete az IMF magyarországi képviselőjével próbáltak egyezkedni. Az Orbán-kormány azt tudta demonstrálni, hogy ők keményen küzdenek a nemzeti érdekekért, a magyar dolgozókért, a középosztályért.

A sok hűhó lényege az, hogy a tőkés Orbán-kormány lefekszik a nemzetközi nagytőke érdekeinek. Felvállalja, hogy saját maga veszi el azt, ami még a dolgozó embereknek megmaradt. Cserébe talán a helyén maradhat.

THÜRMER GYULA

HÉT BŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Megszűnik a Baross Gábor és a Gróf Széchenyi István Szakiskola, miután a XX. kerületi önkormányzat átadta a számára nem kötelező feladatként működtetett szakiskolai képzést, a Főváros pedig úgy döntött, csak a tanulók ellátását veszi át, az iskolák üzemeltetését nem. A hetvenegy dolgozó közül eddig nyolcan kaptak állásajánlatot.

Munkáspárt: Hogyan züllesszük a fiatalságot? Ennél jobb módszer nincs is rá. Komolyan gondoljuk, hogy – az egyébként nehéz felvételi vizsgán átment – tinédzserek minden linkség nélkül fognak átjárni a XIII. és XVI. kerületi kijelölt helyettesítő intézményekbe? Gratulálunk, Tarlós úr! Ennyit a „kiművelt emberfőkről” kapitalista módon, 2012-ben, Magyarországon.

2. A miniszterelnök arra számít, hogy öt-hat év múlva nagy tömegben jönnek majd vissza Magyarországra azok a fiatalok, akik külföldre mentek pénzt keresni. „Európa jövője, ha a dolgok így mennek tovább, Közép-Európában van” – fejtette ki Orbán Viktor, hozzátéve, úgy látja, hogy Közép-Európa országai nem adósodtak el, a pénzügyeik nem csúsztak ki a kezükből, és a gazdaságpolitikát is ők szabják meg.”

Munkáspárt: Ennyi hazugságot egy halomban régen olvastunk. Vagy akkor mi tényleg nem tartozunk Közép-Európába, mivel mi egészen konkrétan eladósodtunk, pénzügyeink kicsúsztak a kezünkől és közünk nincs a saját gazdaságpolitikánkhoz. Ráadásul ezt az EU és az IMF is így gondolja. Mire jönnének haza a fiatalok? Fele annyi bérrre, mint amit kint keresnek, akár diplomásként, pizzafutárkodva? Ott legalább arra felveszik őket...

3. Majdnem másfélszeresére, 40 százalékkal nőtt a magyarországi cégek fizetéseképtelenségi mutatója az idei év első félévében az előző év hasonló időszakához képest. A fizetéseképtelen cégek között a felszámolás alatt állók száma is megugrott – tavaly az első hat hónapban 9500 felszámolási eljárás indult, idén ugyanebben az időszakban több mint 12 300.

Munkáspárt: Hány ember dolgozhat 12 300 cégnél? Mit érezhet az a kényszervállalkozó, aki éveket küzdött a fennmaradásért, s most kevés számú kollégájának is azt kell mondani: nem megy tovább? Mit érez a dolgozó, aki bízott a tulajdonosban, de most üres kézzel kell hazaballagnia? Multi-kólagyár kap adókedvezményt, állami támogatást. Most történt, a napokban, csinnadrattával. Magyar cégeknek, magyar dolgozónak semmi nem jár. Lassan a szája sem. Úgyse figyel rá senki.

4. Várhatóan közel másfél száz dolgozójától válik meg rövid időn belül a járműipari beszállítóként belső kárpitokat előállító Car-Inside Kft. lenti telephelye. Ezt kedden közölték a dolgozókkal, teljesen váratlanul, majd a lenti gyár igazgatója, Matthias Bröcker közölte: egy hónap múlva 142 személytől válnak meg.

A gyárigazgató nemcsak számadatokról beszélt, később az elbocsátandók neveit is felolvasták.

Munkáspárt: Hogyan vedd el mindenét, még az önbecsülése utolsó szikráját is a dolgozónak? Közdöl vele, hogy nincs már rá szükség. Aztán még név szerint is emeld ki az egész gyár előtt, hogy személy szerint ő már nem kell. Bízunk abban, ez a 142 ember nem a saját tragédiájába fordul. Bízunk abban, hogy képesek lesznek egymással szolidárisan, közösen fellépni saját érdekükért.

5. A világ pénzarisztokráciájának leggazdagabbjai legalább 21 ezer milliárd dollárnak megfelelő vagyont rejtegetnek hazájuk adóhivatalai elől külföldi adóparadicsomokban – áll az egyik vezető londoni üzleti tanácsadó cég felmérésében. A McKinsey vezető szakértője szerint mintegy tízezer milliárd dollár mindössze 92 ezer ember birtokában van.

Munkáspárt: Hogyan fogalmaztunk? „Azért vagy szegény, hogy ők gazdagok lehessenek!” Így már érthető? Lenne megoldás, legalább az offshore cégek kiiktatására? Persze. Leegyszerűsítve: ha nem fogadnának el ilyen tulajdonosi bejegyzést, számlát a nem „adóparadicsom” országokban. Kár, hogy pont azok, akik ezt megléphetnék, nem szeretnék meglépni...

6. Közösség elleni izgatás miatt nyomozást indított a rendőrség azzal kapcsolatban, hogy szélsőjobb oldali portálok nyilvánosságra hozták a háborús bűntett elkövetésével gyanúsított Csatóry László letartóztatásáért tüntetők személyes adatait.

Munkáspárt: A hivatalos közlemény finomkodik, mi ne tegyük: a kuruc.info-ról van szó. A portál lényegében vérdíjat tűzött ki a Csatóry ellen tüntetőkre. A rendőrségi eljárás eredménye megjósolható: a magyar állam tehetetlen, ugyanis a nyilas portál az USA-ban működik. Orbánék kérték az amerikaiakat, tegyenek valamit - ők azonban széttárták a kezüket, mondván, náluk sajtószabadság van. Aztán elküldték hozzánk különleges kisebbség-ügyi megbízottjukat, kérje számon a magyarországi antiszemita megnyilvánulásokat. Hogy is van ez? Kinek az érdekét is szolgálja a jobbik-mumus?

7. Jobban becsülik a takarítókat, mint a parlamenti képviselőket a csehek – derült ki abból a csehországi felmérésből, amelyben évente megvizsgálják, mely foglalkozásoknak milyen a társadalmi elfogadottságuk, megbecsülésük.

Munkáspárt: Mit szépitük, a cseheknek igaza van. A takarító konkrétan elvégzi a dolgát, látszata van, s annak is, ha nem jelenik meg a munkahelyén. Nézzünk meg egy parlamenti közvetítést! Képviselő hölgyek-urak helyein tátongó ürességet látunk. Hiányoznak valakinek? Szemléltomást nem. Takarítókat a parlamentbe!

GAZDASÁGI „SZABADSÁGHARC”: IMF KÓLÁVAL KÍSÉRVE

Az Orbán-kormány a szocialisták és liberálisok lelkes buzdítása mellett rohan az IMF ölelésébe: a Magyarországra kényszerített kölcsön feltételei megjósolhatóan újabb megszorításokhoz vezetnek. Eközben a multikat tovább támogatják, a Coca-Cola immár a kormány „stratégiai szövetségese”.

A Nemzetközi Valutaalap (IMF) küldöttsége az elmúlt héten a náci Németország egykori gauleiterét, Edmund Weesenmayert megszégyenítő módon szemléztette végig a magyarországi kormányzati intézményeket, szakszervezeteket, a Nemzeti Bankot. Közben az ellenzéki pártok, az MSZP, LMP vezetői ott udvarolták körbe őket, ahol csak tudták. A Gyurcsány-féle Demokratikus Koalíció „gazdasági lángelméje”, a volt SZDSZ-es Bauer Tamás egyenesen kijelentette: Magyarország érdekeit a tárgyalásokon az IMF, és nem a kormány képviseli. Magyarország alatt értelemszerűen a saját, s a mögötte álló tőkés csoportok érdekeit értette...

FOTÓ: LLYÉS TIBOR/MTI

2010-ben a bankok 1700 milliárd forintot vittek ki az országból

2010-ben a cégek 400 milliárd forintot vittek ki az országból

2010-ben összesen ez kb. 875 000 munkahely fenntartására elég pénz mennyisége, bruttó 200 ezer forintos fizetéssel

2011-ben a bankok 1800 milliárd forintot vittek ki az országból

2011-ben a cégek 550 milliárd forintot vittek ki az országból

2011-ben összesen ez kb. 980 000 munkahely fenntartására elég pénz mennyisége, bruttó 200 ezer forintos fizetéssel

MIÉRT FONTOS AZ MNB?

Vajon miért követeli úton-útfélen az Európai Unió és az IMF a Magyar Nemzeti Bank kormánytól való függetlenségét? Az egyik ok kétségtelenül az, hogy így az MNB ugyan kétségtelenül nem függ a mindenkor kormány kénye-kedvétől, viszont függ az Európai Központi Banktól. Ennek szimbolikus gesztusa, hogy Brüsszel nem hagyja, hogy az MNB vezetői felesküdjenek a magyar alkotmányra. Van azonban egy sokkal kézzelfoghatóbb ok. Az EU és az IMF célja, hogy a Nemzeti Bankban lévő százmilliárdokhoz ne nyúlhasson a magyar állam. Miért? Ha kivonul egy multinacionális gazdasági szereplő a magyar gazdaságból, akkor muszáj neki a hozammal növelt forint árat átváltani valutára. Ha nem lenne tartaléka az MNB-nek, nem tudna kivonulni a multi cég. Ezért kényszerít ránk szinte akarunk ellenére újabb kölcsönt az IMF, hogy tartaléka legyen a MNB-nek, aminek segítségével a multik kivihetik a profitjukat Magyarországról, aminek köszönhetően pénzeszsákokkal teli kézzel ki is vonulhatnak, ha kedvük szottyan hozzá. A tartalékot pedig hitelbe kaptuk, és kamatot fizetünk érte az adónkból. Nem az IMF. Nem a multi – mi, egyszerű magyar emberek.

Az Orbán-kormány szemmel láthatóan időt próbál húzni, s a multiknak adott látványos gesztusokkal próbálja jobb kedvre deríteni az IMF urait. Először Martonyi János külügyminiszter ment el hajbókolni a Magyar Európai Üzleti Tanács elé. A diplomata mindenfajta diplomatikus szólam nélkül elismerte: a kormány és az országban működő

külföldi nagyvállalatok között alapvető érdekazonosság van. A Magyar Európai Üzleti Tanács a brüsszeli Európai Gyáriparosok Kerekasztalának magyarországi üzleti tanácsa, tagja 15 cég magyarországi leányvállalatának vezetője. Velük közös az érdek... persze nyilván csakis az ország gazdasági felvirágoztatására.

Orbán Viktor aztán konkretizált is, a miniszterelnök stratégiai partnerségi megállapodást írt alá a Coca-Cola HBC Magyarországgal a cég dunaharaszti székhelyén, ahol felavatta a vállalat új gyártósorát is, amely óránként 110 ezer üdítőitalt tud előállítani.

A kabinet új gazdasági modellt épít, amelynek a kedvezményezettjei közé

fog tartozni a Coca-Cola is – mondta beszédében a kormányfő. Hozzátette: ahhoz a nemzedékhez tartozik, amelynek a Coca-Cola nem csak egy dobozzal és a benne lévő itallal egyenlő, Coca-Colát inni ugyanis azt jelentette, hogy egy rövid időre, „legalább egy korty erejéig” az ember a nyugati világhoz tartozott.

Világos: A Coca-Cola, a McDonalds és a többi legalább olyan fontos szerepet játszott Magyarország meghódításában, mint a Soros Alapítvány. A Fideszes nemzedéknek az előbbieket adták meg a nyugatiság érzését, az utóbbiak pedig a pénzt és paripát a rendszerváltáshoz.

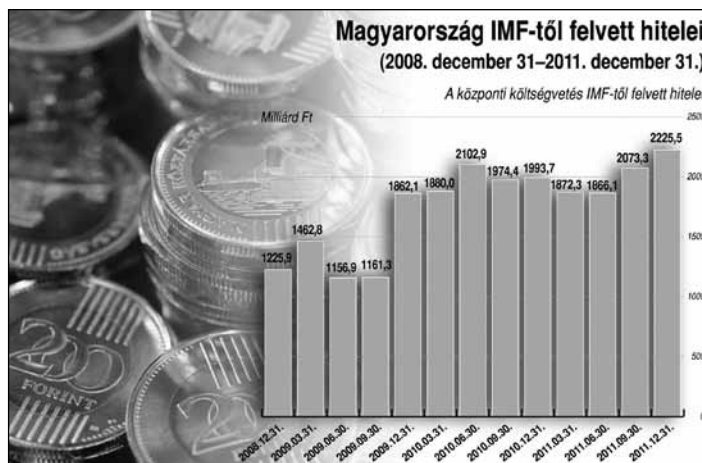
Orbán a Coca-Colát dicsérve elmondta: „nekünk termelésre van szükségünk”, amelyhez beruházás kell, ahhoz pedig tőketulajdonosok, cégek. Ők profitra tesznek szert Magyarországon – folytatta –, „de mi nem vagyunk kommunisták, hogy másoktól irigyelnék a jól megérdemelt, munkával előállított profitjukat”.

Ez is világos, a Cola viheti a profitot, nem kell idehaza újra befektetnie.

A látványos ünnepségen több dologról azonban nem esett szó. Nem tudhattuk meg például, hogy milyen kedvezményeket, milyen plusz juttatásokat kapott az üdítőgyártó. Nem derült ki az sem, hogy mit és kinek ígért a Coca-Cola cserébe azért, hogy de facto monopoljogokat kap Magyarországon. Érdekes módon ez az ellenzéket sem érdekelte. A széplelkű LMP sem a multinacionális cégnek adott előjogokat firtatta, hanem csendesesen kesergett, hogy miért a műanyagüdítőket támogatja a kormány a teák és a házi szörpök helyett.

Az Orbán-kormány lázas erőfeszítéseket tesz azért, hogy a külföldi vállalkozókat Magyarországon tartsa, sőt újakat hozzon. Tőlük reméli a magyar gazdaság bajainak megoldását. Pedig az Orbán-kormány pontosan tudja, hogy a magyar gazdaság gondjainak egyik forrása éppen az, hogy elveszítettük gazdasági függetlenségünket, mivel a gazdaság zömét eladták a külföldi cégeknek. A Fidesz éppen azzal nyert a választásokon, hogy a magyar gazdaság visszaállítását, és ezáltal új munkahelyek teremtését ígérte. Nem ez lett belőle. A külföldiek által teremtett munkahelyeknek több bajuk van: kevés van belőlük, túl sokba kerülnek a magyar adófizetőknek, és nem teremt érdemben további munkahelyeket, sőt sok régít megsemmisít.

A VALUTAALAP FELELŐS A VÁLSÁGÉRT

Elhallgatta a 2008-as globális, illetve a 2010-től kibontakozó eurozóna-válság veszélyére figyelmeztető információkat a Nemzetközi Valutaalap - többek között ezzel indokolta megdöbbentő tartalmú felmondólevelében a döntését Peter Doyle.

A 20 éve az IMF-nél dolgozó veterán közgazdász a szervezet európai részlegén belül a Svédországgal, Dániával és Izraellel foglalkozó egység vezetője volt, és többek között Christine Lagarde vezérigazgatónak is szemrehányást tett amiatt, hogy illegitim módon került a világszervezet élére. Peter Doyle ma már szégyelli, hogy valaha is kapcsolatba került az IMF-fel. Ezt nem csak amiatt érezte így, mert a szervezet inkompetens módon kezelte a 2008-2009-es globális, illetve a jelenleg is egyre mélyülő eurozóna-válságot (ezt egyébként az IMF korábbi saját anyagai is elismerték), hanem amiatt is, hogy az ezen válságokkal járó nehézségeket már jó előre felmérte a szervezet, de ezeket az információkat elhallgatta a közvélemény elől.

NÉMET BANKI ÖNKÉNY

A pénzvilág mindenhatósága immár a német szociáldemokratáknak is soknak bizonyult. Gyaníthatóan persze csupán választási lózungokról van szó – ezt támasztja alá a párt korábbi számos pálfordulása is –, azonban az elhangzottak így is figyelemreméltóak. Sigmar Gabriel, a Német Szociáldemokrata Párt elnöke a hét végén nyilvánosságra hozott vitáiban azt vetette a bankok szemére, hogy államokat zsarolnak és diktálnak a politikusoknak. „Ezek ma is olyan kockázatos ügyletekbe fognak, mintha nem következett volna be a 2008. évi pénzügyi válság. Ha pedig balul üt ki a dolog, akkor mentőövet rendelnek maguknak a kormányoktól” – fogalmazott az SPD elnöke. Egyúttal szorgalmazta, hogy a bankok hozzanak létre saját pénzükből „mentőövet”, amit egész Európában kivetendő bankilletékből kellene finanszírozni. Szükségesnek tartaná külön banki csődjog kidolgozását Európában, ami lehetővé tenné, hogy csődbe vitt bankok valóban csődbe mehessenek, s ne rántsanak magukkal nemzetgazdaságokat.

A berlini Der Tagesspiegelnek adott interjújában Sigmar Gabriel leszögezte: egyszer s mindenkorra „véget kell vetni a bankszektor veszteség-szocializmusának. Annak, hogy a bankok a nyereséget privatizálják, a veszteséget meg rálöcsölik a társadalomra”. A pénzpiacokon helyre kell állítani a kockázat és felelősségvállalás egységét. Nem szabad, hogy a kapzsiság, a csalás és a felelőtlenesség a jövőben is kifizetődő legyen, a bankszektornak egészséges méretűre kell lefogynia – követelte a szociáldemokrata politikus, aki azért arról „elegánsan” hallgatott, hogy annak idején éppen a szocdem Gerhard Schröder kancellár kormánya számolta fel a bankszektor korlátait.

A KOMMUNISTA MÁRTÍRRA, SÁGVÁRI ENDRÉRE EMLÉKEZÜNK

Ságvári Endre a tőkés rend ellensége, kommunista volt. 1944. július 27-én halt hősi halált. Sokan igyekeznek ezt ma elfelejteni. Sokan igyekeznek úgy harcolni a fasizmus, a szélsőjobboldal ellen, hogy közben elítélik, elvetik, kizárják a kommunistákat is. A történelem fontos tanulsága: kommunista ellenes antifasizmus nincs, és nem is lehet. A kommunista mártírra, Ságvári Endrére emlékezünk.

SÁGVÁRI A ROSSZ FIÚ, A HORTHY-CSENDŐR A JÓ FIÚ

A Legfelsőbb Bíróság dr. Kónya István vezette tanácsa 2006. március 6-án, tehát jóval a tőkés rendszerváltás után, Kristóf Lászlót, a Magyar Királyi Csendőrség egykori csendőrnagyját rehabilitálta, hatályon kívül helyezve az ellene 1959-ben hozott halálos ítéletet. Kristóf egyike volt azoknak a nyomozóknak, akik Ságvári Endre nyomára bukkantak 1944 nyarán, és tűzharcban lelőtték. 1945 után meghúzta magát, de 1958-ban a nyomára bukkantak.

Figyelemre méltó, hogy az ítélet a második MSZP-SZDSZ-kormány, a Medgyessy-kormány idején született.

A Legfelsőbb Bíróság kimondta: „Kristóf László I. rendű terhelt és a vele együtt intézkedő csendőrök mindenben a korabeli jogszabályoknak megfelelően, tehát nem „törvénytelenül” jártak el. Ságvári Endre körözés alatt állt, az ellene indított eljárás alapját az 1921. évi III. tc. képezte. A tc.1.§-a értelmében „aki az állam és társadalom rendjének erőszakos felforgatására vagy megsemmisítésére, különösen valamely társadalmi osztály kizárólagos uralmának erőszakos létesítésére irányuló mozgalmat vagy szervezkedést kezdeményez vagy vezet, büntetett követ el, és öt évig terjedő fegyházzal büntetendő. E rendelkezés alapján a korabeli államhatalom mind a baloldali, mind a jobboldali szélsőséges mozgalmakkal szemben eljár.” Vagyis, a fasizmus ellen küzdő Ságvári a rossz fiú, a „törvényesen” eljáró csendőrök pedig a jó fiúk. Ságvári ma is zavarja a tőkés hatalmat, Ságvári ma is él.

NÉMET MEGSZÁLLÁS ALATT

1944. március 19-én Németország megszállja Magyarországot. A németek stabilizálni kívánják a frontot, és magyar területen feltartóztatni a szovjet csapatokat. Fontos céljuk volt annak megakadályozása, hogy Magyarország Romániához hasonlóan kiugorjon a háborúból, és átálljon a szovjetek oldalára. A németeknek nagy szükségük volt a magyar gazdaság kapacitásaira is. Végül, de nem utolsósorban Hitler célul tűzte ki Magyarországon a zsidókérdés „végső megoldását”.

Már március 19-én Budapestre érkezik egy speciális alakulat, az Einsatzgruppe, amely a Gestapo, az SD (Biztonsági Szolgálat) mintegy hatszáz munkatársából áll. Parancsnoka Hans-Ulrich Geschke SS-Oberführer, Prága egykori Gestapo-főnöke. Geschke ekkor 37 éves, a háború végén nyoma vész. Az ő szervezeti alárendeltségében van Otto Adolf Eichman

SS-Obersturmbannführer, a zsidódeportálás szervezője. 1962-ben az izraeli titkosszolgálat majd elfogja, elítélik és kivégzik. 1944-ben a németek pillanatok alatt őrizetbe veszik a veszélyesnek ítélt szociáldemokrata parlamenti képviselőket, újságírókat, zsidó nagyiparosokat, rendőri és katonai vezetőket. Köztük van Bajcsy-Zsilinszky Endre, aki fegyverrel védekezik. A kommunista üldözésről elhíresült Hain Péter vezetésével létrejön az Állambiztonsági Rendészet, a magyar Gestapo.

Néhány napi alkudozás után Horthy Miklós kormányzó kinevezi Sztójay Döme berlini magyar követet miniszterelnöknek és megbízza „a német védnökség alatt álló nemzeti kormány” - ahogy azt Edmund Veessenmayer német követ, Hitler teljhatalmú magyarországi megbízottja nevezte - megalakításával. Sztójay 1919-ben Sztójakovics néven a Vörös Hadsereg hírszerző főnöke. 1946-ban majd háborús bűnösként kivégzik. 1944. március 22-én megalakul az új kormány, amelybe koalíciós partnereként az addig ellenzékben lévő szélsőjobboldali pártok, az Imrédy vezette Magyar Megújulás Pártja és a Szálasival korábban szakító Nemzetiszocialista Párt is belépnek.

„PUSZTÍTÁSOK ÖKET TÚZZEL-VASSAL!”

A Kádár János vezette Békepárt kiadja a jelszót: „Ne legyen se éjjele, se nappala hazánk földjén a német megszállóknak! Gyűjtásatok rájuk a házat, pusztítások őket tűzzel-vassal!” A Békepárt 1944. áprilisi röpirata külön a munkássághoz fordul: „A magyar munkás létérdeke: harc a német megszállók ellen.”

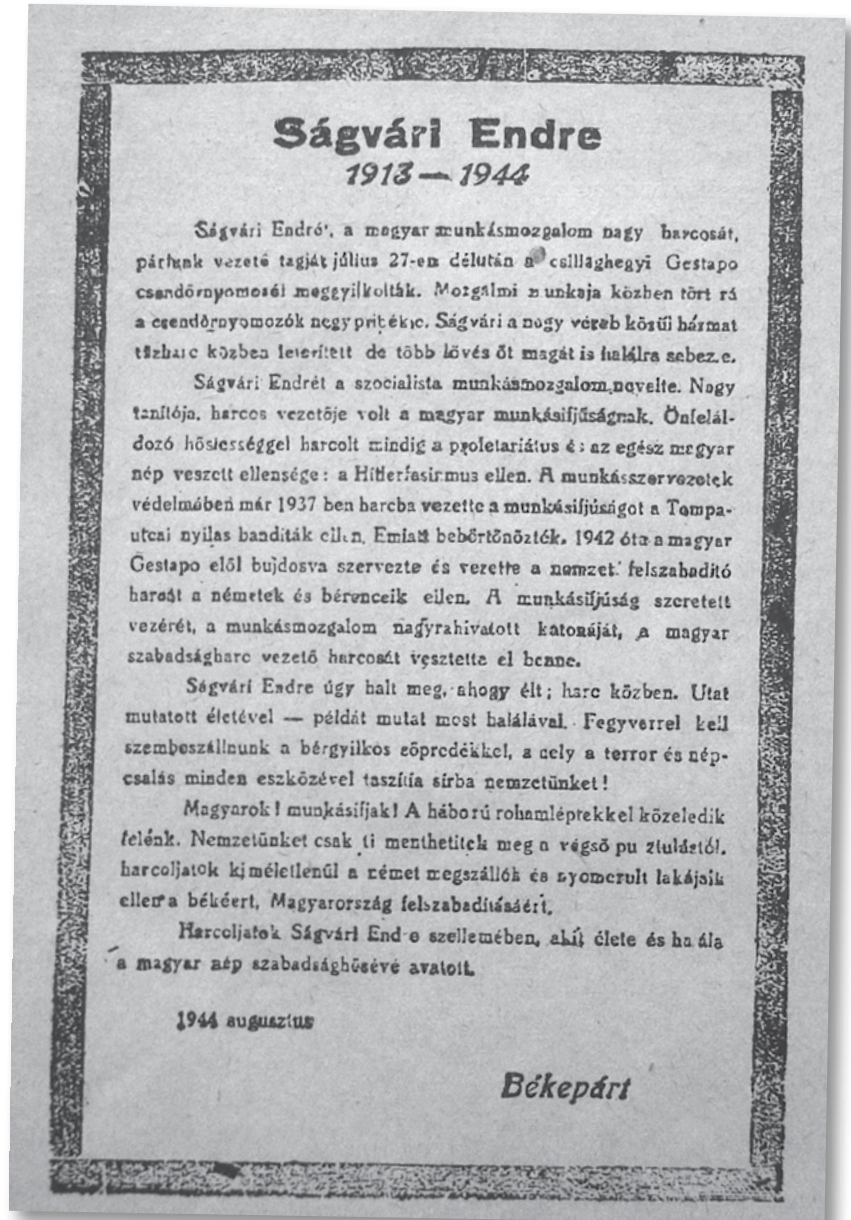
Az új helyzet új taktikát, új módszereket kíván. Már nem egyszerűen illegális munkát kell folytatni, hanem fegyveres küzdelmet kell szervezni a németek és magyar támogatóik ellen. Ehhez mindenre elszánt emberek, fegyverek és kapcsolatok kellenek. A másik oldalon meg kell teremteni a németellenes összefogás politikai feltételeit, meg kell egyezni a lehetséges partnerekkel és szövetségeseikkel.

1944. május végén az illegális ifjúsági bizottság kapja feladatul, hogy szervezzen egy katonai csoportot. Megnyerik az egyik magyar híradós alakulat egy részét, de az akció végül nem sikerül. Ez, sajnos, később is igaz. A magyar kommunisták – eltérően más országok ellenállási mozgalmaitól – nem tudnak jelentős mértékben beépülni a fegyveres erőkbe. Ifjúsági akciógárdákat hoznak létre a Józsefvárosban, Kőbányán, néhány gyárban.

Ne termeljétek a németeknek! Sztrájkoljatok! Szabotáljatok! – hívják fel a párt röplapjai május elsején. A párt saját újságot is kiad a szüneteltetett Szabad Nép helyett, Béke és Szabadság címmel. Szerkesztője Ságvári Endre. „A háború és a fasiszmus legszörnyűbb csapásai a munkásosztályt érik. A munkásság érdeke a haladó erők nemzeti egységének megteremtése. Az antifasiszta harc tüzeiben kikovácsolódott a leghaladottabb munkásrétegek, a kommunisták és szociáldemokraták harci egysége. A politikailag erősödő munkásság feladata a többi osztályok összefogása is a fasiszta veszély ellen. Ezért síkraszáll a parasztsággal, értelmiséggel való szoros együttműködésért. A munkásságnak kell vezetni országunk demokratikus átalakulását, nem egyetlen célja a fasiszmus megtörése. Egyszer s mindenkorra meg kell akadályozni, hogy a munkásellenes reakció akár fasiszta, akár más formában újjáéledhessen!” – írja nem sokkal halála előtt.

Ságvári ekkor 31 éves. Jogi egyetemet végzett. A 30-as évek közepétől kerül kapcsolatba a szociáldemokratákkal, majd hamarosan a kommunistákkal. Részesen minden nagy megmozdulásnak. 1937. szeptemberében részt vesz a Tompa utcai nyilasház elleni támadásban, amiért 8 havi fogházra ítélik. Fő szervezője a Batthyány-emplémcésésnél 1941. október 6-án lezajlott megmozdulásnak. 1942-től illegálisba vonul, és az ifjúsági mozgalommal foglalkozik. 1942. március 15-én ott van a Petőfi szobor előtti nagy tüntetésen.

1944 nyarán bukkannak nyomára a csendőrök, és július 27-én lelövik. „Ságvári Endre úgy halt meg, ahogy élt: harc közben. Utat mutatott életével – példát mutat most halálával. Fegyverrel kell szembe szállnunk a bérnyilkos sötétedéssel, amely a terror és a népcsalás minden eszközével taszítja sárba nemzetünket!” – olvasható a Békepárt röpiratában.

Ságvári élete beépül a magyar munkásmozgalom emlékezetébe. Később Szabó Ferenc népszerű indulót komponál.

*Lent, hol a völgyek őrzik a völgyet,
Kúszik az erdei út.
Átszeli bújva, újra, meg újra
Körben a völgykoszorút,
Ott a mélyben a völgykoszorút.*

*KIMSz-esek vágtak hajdan e tájnak,
Élükön Ságvári járt.
Hősies tette, harcra nevelte
Őket a lángszavú párt,
Védte őket a lángszavú párt.*

Húga, Ságvári Ágnes (1928-2000) az 1956 utáni években a Kádár János vezette MSZMP KB irodájának vezetője lesz, megannyi titok megbízható tudója. Később történészként és a Fővárosi Levéltár főigazgatójaként szerez érdemeket. Élete utolsó évtizedében elmélyülten foglalkozik a magyarországi holokauszt dokumentumainak feltárással és összegyűjtésével. ■

SIKEREK, VÁLSÁGOK, ÚJJÁSZÜLETÉS

A SZABÓ ERVIN AKADEMIA KINCSESTÁRÁBÓL

A tőke ellen, a közösségi társadalomért harcoló kommunista pártok közel százéves története azt mutatja, hogy a pártok akkor erősödnek meg, amikor a válságok, a háborúk miatt nő a dolgozók kiszolgáltatottsága, nyomora, és felismerik a harc szükségességét. A fellendülésre a tőke általában ellentámadással válaszol, ami visszaveti a kommunista mozgalmat, de nem semmisíti meg. A visszavonulás viszont mindig az új offenzíva előkészítése is egyben.

Legutóbb 1917-től indultunk el, és jutottunk el a 20. század hetvenes éveigi. Nézzük most, mi történt azóta; és főleg, mi a helyzet ma!

VÁLSÁG A HIDEGHÁBORÚ UTÁN

Az 1980-as évek végén, az 1990-as években a kommunista mozgalom válságba került. A válságnak több oka volt, amelyeknek egy részét sokan közülünk maguk is látták, sőt megélték.

A válság lényege, hogy a tőke erői megnyerték a hidegháborút, a szocialista rendszereket megdöntötték a Szovjetunióban, Kelet-Európában. Ez megszüntette a kommunista mozgalom szilárd hátterét.

Ebben a helyzetben ideológiai válság is kialakult a mozgalomban. A szocialista országok legyőzése után a tőke igyekezett elhíttetni a tömegekkel, hogy a marxizmus kora lejárt, a tőkével szemben nincs alternatíva. A kommunista pártok egy része ebben a helyzetben is megmaradt a marxizmus-leninizmus talaján. Mások elkezdtek keresni a „megújulási” utakat. Kijelentették, hogy a szocialista országok tapasztalatai nem érvényesek a nyugati országokra, ott más szocializmus

lesz. Megint mások szerint már nem a munkásosztály a pártok fő támasza, hanem a lecsúszó értelmiségi és középosztályok. Sokan kezdték hirdetni a szociáldemokráciával való történelmi kiegyezést. Ezek a nézetek a mi történetünkben is ismertek.

A válság egyik előidézője volt az is, hogy a nyugati társadalmak összetétele jelentősen megváltozott. Csökkent a fizikai munkások aránya, megnőtt a szellemi dolgozók, értelmiségiek, alkalmazottak aránya. Ezek az erők egyre inkább elfogadták a polgári életmódot. A kommunista pártokon belül pedig egyre inkább a kapitalizmussal való kiegyezés eszméit hirdették.

Szervezeti válság is kialakult. A kommunista pártok mindenütt tömegesen veszítették el tagjaikat. A korábban egységes kommunista pártok helyén több párt jött létre. Egy részük megmaradt a forradalmi-marxista álláspont mellett. Más részük a tőkével való megegyezést hirdette.

A tőke – látva a kommunista és munkásmozgalom válságát – megkezdte a kommunista erőkkkel és általában a tőke-ellenes erőkkkel való teljes és végleges leszámolást.

A tőkés országokban mindenütt elkezdtek visszavonni a korábbi szociális vívmányokat, növelték a munkaidőt, megemelték a nyugdíjba vonulás idejét, csökkentették a szociális kiadásokat.

MEGHÍVÓ

Augusztus 18-án, szombaton, 11.00 órakor
az Államalapításra emlékezünk
Budapesten,
a Lehel Csarnok villamosmegállóval szemben levő
bejáratánál.

Augusztus 19-én, vasárnap, 10.00 órakor
az Új Kenyér ünnepére emlékezünk
Kecskeméten,
a Deák téri Szent István szobornál.

A rendezvények szónoka:
Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke

Mindenkit szeretettel várunk!

Kommunista-ellenes kampányt indítottak világszerte. A cél: a szocialista múlt lejáratása, a kommunista mozgalom lelki erejének megtörése. Sokféle érvet vetettek be: elkezdtek hirdetni, hogy a szocializmus és a fasizmus ugyanaz, a szocializmus történelmi tévedés volt, amely idegen az ember lényegétől. Elkezdtek támogatni Marxot, hangsúlyozva, hogy Marx és Lenin nem ugyanaz. Szembeállították a fiatalkori Marx nézeteit a későbbi nézeteivel.

Számos országban törvényeket fogadtak el a szocialista múlt elítélésére. Több országban betiltották a kommunista pártokat, vagy azok jelképeit.

A tőke erői megvásárolták a pártok egy részét. Létrehozták az EU-ba illeszkedő Európai Baloldali Pártot.

A munkásmozgalom válsága, a szocialista világ összeomlása, a tőke együttesen azt eredményezte, hogy a kommunista pártokat mindenütt a világon meggyengítették. A tőke azonban egyet nem tudott elérni: nem tudta, és nem is tudja a kommunista pártokat megsemmisíteni.

A TŐKE VÁLSÁGA ESÉLY A KOMMUNISTA MOZGALOM ELŐRETÖRÉSÉRE

A 2000-es esztendőök elején új szakasz kezdődött a kommunista mozgalom fejlődésében. A tőkés rendszer új válságba sodródott. A válság a kapitalizmus lényegéből fakadt, és láthatóan a tőkés országok nem tudják a válságot megoldani. A tőkés erők mindenütt a szociális és más közkiadások csökkentésével, a dolgozók jogainak korlátozásával válaszoltak. Ez növelte a tömegek ellenállását.

Világossá vált, hogy a kommunista pártok – bár a nehézségek nem múltak el – túléltek az 1990-es évek válságát. A legtöbb tőkés országban a kommunista pártok az új helyzetnek megfelelő programokat, taktikát fogadtak el.

Egyre több helyen ismerték fel, hogy a kapitalizmussal való kiegyezés politikája és ideológiája nem vezet sikerhez. Egy igazi út van: a kapitalizmus elleni küzdelem, a szocialista forradalom programjának felvázolása.

Új Internacionálét nem sikerült létrehozni, de megerősödtek a kommunista mozgalom olyan jelentős erőközpontjai, mint a görög, a portugál, a brazil, az indiai, a cseh, az orosz, a libanoni kommunista párt. Kialakultak emellett a kommunista pártok új nemzetközi együttműködési mechanizmusai, mindenek előtt a kommunista és munkáspártok évenkénti találkozásának rendszere.

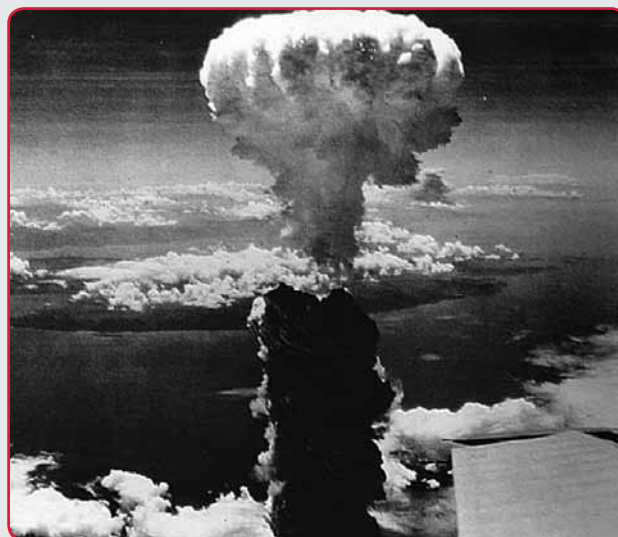
A tőke erői ebben a helyzetben újabb és újabb ellentámadásokat indítanak. A tőke erői többféle megoldással próbálkoznak a válság megoldására. A tőkés fő eszköze, hogy a válság terheit a dolgozókra hárítják át, ezzel növelik a szociális feszültséget.

Ugyanakkor növelik az antikommunista támadásokat a kommunista és munkáspártok ellen, ami korlátozza a mi lehetőségeinket. Számos fenyegetés éri a cseh kommunistákat, Lengyelországban, Magyarországon, Moldáviában betiltották a mozgalom jelképeit. A balti országokban szinte félillegális viszonyok kell harcolni.

Folyik a kommunista pártok elleni ideológiai támadás. A tőke ennek jegyében segíti a reformista pártok létrejöttét, amelyek megszólalásig hasonlítanak a kommunistákra, ezt el tudják hitetni az emberekkel, és ezáltal el tudják venni a szavazatokat a kommunistáktól. Ugyanakkor nem veszélyeztetik

MEGHÍVÓ

**Emlékezzünk a bűnre!
Emlékezzünk Hiroshimára!**

**Augusztus 6-án, hétfő délután
15.00 órakor
a budapesti Szabadság téren levő
Reagan szobor előtt
emlékezzünk együtt
a hiroszimai atomtámadás,
az amerikai agresszió áldozataira!**

**Mindenkit szeretettel vár a
MUNKÁSPÁRT!**

a rendszert, mivel azt nem akarják megváltoztatni. Ilyen Görögországban a Sziriza. A Sziriza és a hasonló szerveződések sem megdönteni, sem megváltoztatni a kapitalista rendszert nem akarják, így tehát nem is tekinthetőek kommunistának.

A tőkés országok eszköztárában fontos szerepet játszanak a háborúk. A háborúkkal igyekeznek levezetni a feszültséget. A Líbia elleni NATO-fellépésre is jórészt azért volt szükség, hogy eltereljék a figyelmet az EU megoldhatatlan problémáitól. Ugyanezt látjuk ma Szíria esetében is.

A tőkés rendszer mai válsága azonban óriási esélyt ad a kommunista mozgalom megerősödésére. Ha a dolgozók azt látják, hogy a kommunisták velük vannak napi dolgaikban, követni fogják őket a kapitalizmus elleni harcban is.

Elvi következetesség, kitartó munka, fegyelmettséggel vezetett oda, hogy a kommunista erők valójában élni tudjanak a mai, új helyzettel. ■

MIRE VAN TÖRTÉNELMI SZÜKSÉG?

A Munkáspárt 2006 elnevezésű szervezet lelkesen hirdeti magát kommunistának. Valahogy úgy, mint Görögországban a Sziriza, vagy európai méretekben az Európai Baloldali Párt. Nyilatkozataik azonban megmutatják, hogy valójában kik ők.

Internetes újságukban minap arra szólítottak fel, hogy a kommunista Munkáspártnak össze kellene velük fogni, mert „jelenleg óriási történelmi szükség a Fidesz ellenforradalmának megállítása és a neonáci Jobbik párt megsemmisítése”. Tessék egy kicsit belegondolni! Ha a Fidesz ellenforradalmat csinált, akkor előtte mi volt?!

A mi, marxista-leninista fogalmaink szerint az ellenforradalom a szocializmus megdöntésére irányuló kísérlet. Ellenforradalom, rendszerváltás valóban volt, de nem 2010-ben, hanem 1989-90-ben. Ez azt jelentette, hogy a közösségi tulajdont felszámolták, a gazdaságot privatizálták, a politikai hatalmat elvették a dolgozóktól.

Mi történt 2010-ben, illetve azóta? 2010-ben, a parlamenti választásokon nem „ellenforradalom”, nem „rendszerváltás” történt, ahogyan a Munkáspárt 2006 igyekszik beállítani, hanem az egyik tőkés politikai csoport átvette a másik tőkés csoport helyét a hatalomban. Nem a dolgozó tömegek vesztették el hatalmat – velük ez már 23 éve megtörtént –, hanem az MSZP és az SZDSZ.

Szocializmus volt a Medgyessy-Gyurcsány-Bajnai-kormányok idején? Szocializmus, amit a Fidesz „ellenforradalom” útján megdönthetett? Az MSZP-kormányok soha egy pillanatra nem vittek bennünket vissza a szocializmus-hoz, sőt, mindent megtettek a tőkés rendszer erősítéséért.

A Fidesz megnyerte a választást, mert munkát, a terhek igazságos elosztását, a magyar gazdaság megvédését hirdette. A dolgozó tömegek jelentős része is bedőlt ennek. Részben azért, mert az MSZP-SZDSZ hatalmából már mindenkinek elege volt, kivéve persze azokat, akik hatalom birtokában elsikkasztották az országot.

A Fidesz félrevezette az embereket, ezzel megmentette a kapitalizmust, hiszen Magyarország egyelőre valóban nem indult el a görög úton, nincsenek sztrájkok, nincsenek utcai harcok. A Fidesz megerősítette a tőkésosztályt a dolgozók, a munkások elleni osztályharcban. Ezt jelenti az új munka törvénykönyve, a szocializmus-ellenes törvények egész sora, az egyház szerepének erősítése és sok minden más.

A Fidesz a megszerzett hatalmat arra használta, hogy megszilárdítsa a tőkésosztály általa képviselt csoportjainak hatalmát a tőkésosztály azon csoportjaival szemben, akiket a szocialista erők képviselnek.

Az MSZP, a DK, az LMP és a többi szocialista-liberális erő nem állhat elő azzal, hogy a hatalmat akarja visszaszerezni. Az embereket ez nem hatná meg. Ezért hangzatos jelszavakat találnak ki a demokrácia védelméről, a fasizmus elleni harcról, és megpróbálják a dolgozó tömegeket maguk mellé állítani. Létrehoznak új szervezeteket, mint a Szolidaritás, amely bírálja, szidja a tőkés rendet, de valójában nem akarja megváltoztatni. Egy „Nagy közös cél” lebeg előttük: leváltani a Fidesz-kormányt és helyébe hozni az ő kormányukat.

A Munkáspárt 2006 arról igyekszik meggyőzni bennünket, hogy álljunk melléjük egy kormányváltás kierőszakolásában. A mi válaszuk mindig ugyanaz volt: a kormányváltás nem oldja meg a dolgozók gondjait. A dolgozók nem csak azért, és döntően nem azért élnek rosszul, és vannak kiszorítva a hatalomból, mert Fidesz-kormány van, hanem azért, mert tőkés rendszer van. Ha megelégszünk a kormányváltással, és győzelemnek könyveljük el egy új szocialista-liberális kormány győzelmét, akkor odaállunk az egyik tőkés csoport mellé a másik tőkés csoport ellen folytatott harcában.

Ugyanakkor mindig mondtunk valamit: működünk együtt konkrét ügyekben! Rengeteg ilyen dolog van, a munka törvénykönyvétől kezdve a sajtószabadság ügyén keresztül a kilakoltatás előtt álló emberek problémáig.

A Munkáspárt ezt az álláspontot képviselte az idei esztendő elején is, amikor a Kapolyi-Schmuck-féle MSZDP Baloldali Kerekasztal létrehozását javasolta. A Munkáspárt üdvözölte az MSZDP kezdeményezését, s kész volt minden előfeltétel nélkül részt venni. A tárgyalások során azokra a kérdésekre helyezte a hangsúlyt, amelyek valóban segíthetik a magyar dolgozók életét. Számos más kérdésben kész volt engedményekre.

Az MSZP és a DK, mint emlékszünk rá, durván elhatárolódott minden együttműködéstől a Munkáspárttal. Az MSZDP, a Munkáspárt 2006 és a Zöld Baloldal ezt követően olyan feltételt szabott az együttműködés folytatására, hogy minden párt tegyen hitet „Magyarország nemzetközi elkötelezettségei mellett”. Azaz fogadjuk el a NATO-t, fogadjuk el az Európai Unió dolgozó-ellenes intézkedéseit, a magyar belügyekbe való beavatkozását, sőt fogadjuk el a magyarországi demokráciát korlátozó biztonsági, terror-elhárítási és egyéb egyezményeket. Erre mondott a Munkáspárt világos nemet.

A Munkáspárt ezentúl is kész mindenkivel együttműködni, akit sérelem ért a tőkés rendszerben, aki tenni akar a tőkés rendszer ellen, legyen az akármilyen kicsi tett is. Meggyőződésünk, hogy csak a dolgozói erők összefogása és harca kényszerítheti a tőkés erők engedményekre. Ha belemennénk abba, hogy megelégszünk egy kormányváltással, ha nem lepleznénk le a tőkés pártok, beleértve az összes parlamenti párt hazug politikáját, akkor mi is a tőkés rendszert támogatnánk. A Munkáspárt 2006 ugyanazt a játékot próbálja játszani, mint Görögországban a Sziriza: kommunista jelszavakkal, az „összefogás” hirdetésével meggyengíteni a valóságos kommunista erők, segíteni a tőkés rendszer mellett álló szocialista-liberális erők. Ezért nincs, és nem lehet stratégiai együttműködés a Munkáspárt és a tőkés rendszert elfogadó erők, így a Munkáspárt 2006 között sem.

A Munkáspárt folytatja a harcot a tőkés rendszer ellen, egy új közösségi társadalomért. És – ismét hangsúlyozzuk – kész az együttműködésre minden – a kapitalizmus ellen valóban harcoló – dolgozói erővel. Ez a politika nem egyes vezetőik politikája, hanem a Munkáspárt 24. Kongresszusán, hosszú hónapok vitái után közösen elfogadott irányvonal.

Erre van történelmi szükség.

KÍNA: A KOMMUNISTA PÁRTÉ A VEZETŐ SZEREP

A reform és nyitás rendületlen folytatására, a problémák határozott megoldására hívott fel Hu Jintao kínai államelnök, pártfőtitkár minisztériumi és tartományi vezetők értekezletén a Kínai Kommunista Párt (KKP) őszi kongresszusa előtt. A második ötéves vezetői ciklusának végén járó Hu szerint az elmúlt tíz évben Kína élt a stratégiai lehetőségekkel, és „sikerrel juttatta új fejlődési szintre a kínai sajátosságokkal épülő szocializmus ügyét”. Egyúttal megállapította: Kína jelenleg példátlan lehetőségek és kihívások előtt áll belföldön és külföldön egyaránt.

Hu kiemelte, a sikerekhez az általa képviselt, és vezetése alatt irányadónak tekintett, „tudományalapú fejlődés koncepciója”, továbbá a nagy elődök, Mao Zedong, Deng Xiaoping és Jiang Zemin ideológiai vezettek.

A tudományalapú fejlődés jövőbeni végrehajtásához ugyanakkor nagyobb elkötelezettségre, hatékonyabb intézkedésekre van szükség – emelte ki a pártfőtitkár. „Nem félhetünk a kockázatoktól, és nem bizonytalaníthat el bennünket semmiféle zavar” – mondta.

A pártfőtitkár azt hangsúlyozta,

hogy Kína eddigi - három évtizedes – eredményei az 1970-es évek végén Deng Xiaoping néhai kínai vezető által bevezetett reform és nyitás politikájának eredményei. Ennek folytatása – „tudatosabb és állhatatosabb végrehajtása” – elengedhetetlen záloga az ország jövőbeni fejlődésének, a szocializmus építésének - tette hozzá.

Hu külön kitért a gazdaságfejlesztésre, mint központi feladatra, illetve annak strukturális, módszerbeli kiigazítására.

A pártfőtitkár megjegyezte azt is, hogy az emberek egyre nagyobb

mértékben fejezik ki követeléseiket, és elvárják gondjaik azonnali megoldását. Ezért úgy vélte, a gyakorlati problémák megoldására nagyobb hangsúlyt kell fektetni, többet kell törődni az oktatás, a foglalkoztatás, az egészségügy és a lakhatás kérdésével; az emberekről történő méltányos gondoskodással.

Biztosítani kell, hogy a KKP maradjon a kínai sajátosságú szocializmus építésének vezető ereje, miközben harcolni kell a korrupció ellen, és fenn kell tartani az egységet – szögezte még le a vezetői értekezleten Hu Jintao. ■

AMERIKAIÁK IRAKI „AJÁNDÉKA”

Kilenc évvel az amerikai iraki inváziója után Bászrában megháromszorozódott a rákos megbetegedések száma. Nincsenek hatásos kezelések, nem indult vizsgálat a jelenség okainak megállapítására, és az orvosoknak megtiltják, hogy beszéljenek róla - írja a belga De Standaard napilap internetes kiadása. A lap idézi Jenan Gálib Haszánt, a bászrai rákközpont vezetőjét, aki elsőként fordult a nyilvánossághoz a megbetegedések számának állandó, aggasztó megugrása miatt. Az orvos arról számolt be, hogy minden hónapban 10-12 új rákos esetet jelentenek a gyermekek körében, továbbá feltűnően sok a súlyos rendellenességgel születő csecsemő. A hatóságok nem indítanak vizsgálatot, így nehéz felderíteni az okokat. Mivel különösen sok a leukémiában és csontvelőrákban megbetegedettek száma, radioaktív sugárzásra gyanakszanak, amit összefüggésbe hoznak azzal, hogy Bászrára alacsony dúsítási fokú uránt tartalmazó bombákat dobtak le.

Tudományosan nem bizonyított, hogy ez a fajta uránium rákot okozhat. Ugyanakkor már 2003-ban is figyelmeztették az amerikai katonákat, hogy kerüljék a bombázott helyszíneket. Bászrában sok a kilőtt, elhagyott páncélos, különösen a

szegények lakta környékeken található nagy számú roncs. Dzsavad al-Ali gyermekorvos – aki ugyancsak rákspecialista – a belga lapnak elmondta: a kórház vezetése tiltja, hogy nyilatkozzanak a rákos megbetegedésekről. Amennyiben kimutatnák, hogy az alacsony dúsítású urániumot tartalmazó páncélzat rákkeltő, akkor felmerülhet a britek és amerikaiak felelőssége, és kártérítést követelhetnek tőlük. Az orvos szerint a bagdadi vezetés ezt ugyanakkor el akarja kerülni, érdeke ugyanis a jó viszony fenntartása.

HENDE CSABA, A TÖRÖKVERŐ

Fotók: KOSZIGCSÁK SZILÁRD/MTL, RÁCZ TÜNDE,
ZÁRINYI MÉDIA

A déli harangszó annak a jele, hogy 1456-ban egész Európa a magyarokkal volt – mondta Hende Csaba honvédelmi miniszter, a nándorfehérvári diadal 556. évfordulójára szervezett látvány-ünnepségen. A Fidesz-kormány fő katonája nem először mondott nagyot, eme mondatát azonban legalább háromszáz jutalomból emlékezni hozott diák mosolyogta meg. Ők ugyanis nem csak nehezeknek használták a történelemlékönyvet. Jól tudják: Nándorfehérvár nem volt összeurópai ügy. Európa nem volt a magyarokkal 1456-ban, ma sincs. Európa urait egy dolog érdekelte: a magyarok, vagy akár kik, tartóztassák fel a törököket, és ne engedjék őket Nyugat-Európába. A pápai harangszó szép dolog, de semmibe se kerül. A magyarok viszont megszenvedték a török 150 éves uralmát, majd az azt követő osztrák uralmat. Európa, pontosabban Nyugat-Európa ma sincs a magyarokkal. Nálunk vezet le a saját válságát, a mi piacainkat bitorolja, a mi munkaerőnket használja ki. A nándorfehérvári győzelemre emlékezni kell, joggal lehetünk büszkék őseinkre – ezt azonban nem politikai szövegekkel, Dunát „nemzeti színű vízszugárral” locsoló tűzoltóhajóval és a felszámolt dunai flotilla szálnalmas maradványaival kell tenni. Ezzel múltunkat és jelenünket is lesajnáljuk.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető, havi 1000 forintért.